

میر عبدالواحد سادات

پارلمان بحساب قوم ومذهب:

" هر قوم و مذهب به اندازه نفوسش در پارلمان سهم داشته باشد "

اخیرین پیشنهاد آقای حکمتیار:

این طرح را نه بخاطر نظر شخصی موصوف که تلون مزاج و نظر و عملکرد فیل و قیل آن اظهر من الشمس است ، بل بنابر عواقب آن بر سرنوشت کشور به عزا نشسته ما و بر اساس مصالح افغانستان بررسی مینماییم:

متأسفانه ما که مارگزیده هستیم وتجارب دردناك همنوایی رهبران تنظیم های جهادی رادراستای پلانهای شوم اجانب وتاسرحد قبولی کنفدراسیون بپاکستان بخاطر داریم و پلانهای خطرناك:

- یوگوسلاویا ساختن

- لبنان ساختن

- سوریه ساختن

در انتظار " افغانستان ناکام " میباشند ، باید صدبارگز و پل بیشتر نماییم.

طوری معلوم میشود که تنظیم ها رانام " صلح " مضطرب ساخته و ازاسمان وریشمان گز مینمایند ودرهمین هفته از زبان چند تن از رهبران جمعیت اقایان ضیا مسعود وحفیظ منصور شنیدیم که : اشوب در شهر کابل را بر حق و عدالت خواهی خواندند.

در حالیکه صلح باید در دستور کار قرار داشته و طالبان وداعش دروازه های شهر ها دق الباب مینمایند، طرح های غیر عملی وخلاف قانون اساسی وقانون انتخابات راچگونه بایدارزیایی کرد.

صاف وساده ناکامی پروسه انتخابات دردستورکار شان قرار دارد و اقایان با " فراست " دریافته اند که رأی مردم را ندارند و در گام نخست سه " قوم " بزرگ و سه اکثریت عملی در افغانستان:

- زنان

- جوانان

- وفقیران

هیچگاهی به تاجران دین و دکانداران قوم رأی نخواهند داد.

بدینرو این تنظیم ها که بنابر فقدان دولت ملی ، جیوپولوتیک اجانب را تمثیل میدارند ، «بخیر» آرکان واموال خود میدانند تا بخاطر تقسیم و تثبیت ساحات نفوذ با طالبان قرار و مدار بگذارند و " حق " شانرا در دولت موقت و یا بقول آقای اسماعیل خان دولت نظامی و ... " بیمه " نمایند و تا حق همسایه را نیز ادا کرده باشند !!!

در چنین " شب تاریک و بیم از موج ها " ، و در حالیکه یاشنه اشیل افغانستان فقدان دولت مقتدر ملی است و سیاست های کجدار و مریز امریکا و انگریز ، مشوق سونامی هولناك بنیادگرایی دهشتبار " اسلامی " است ، بیداری ، بیداری و باز هم بیداری مردم باید رسالت تمام منوران متعهد بوطن و مردم باشد ، تا مردم بتوانند حاکمیت ملی را اعمال و بهترین نمایندگان شانرا انتخاب نمایند.

با حرمت